

Con Ba Nhỏ

Chiếc xe đồ Sài Gòn Mỹ Tho từ từ vô bến, mọi người tay xách nách mang nhốn nháo chuẩn bị đi xuống xe. Hùng vẫn bình thản ngồi nhìn lơ đãng, hẳn có cái gì đâu mà chuẩn bị, cái túi xách nhỏ loại du lịch máng hờ hững trên tay là tất cả hành trang của chàng, chỉ vậy thôi, vừa gọn gàng vừa tiện lợi. Gia đình Hùng thuộc vào loại khá giả ở cái vùng quê trù phú này. Ông bà Tám nhờ chăm chỉ làm ăn nên cũng có một số vốn, ông xây lại căn nhà theo kiểu Tây, đổ móng thật cao, có bậc tam cấp đi lên, công sắt. Đứng bên ngoài nhìn vô mọi người sẽ thấy ngay cái hồ cá tai tượng chiềmm chệ ngay trước cửa như biểu tượng cho sự giàu sang phú quý.

Chẳng thế mà ông bà Tám đã cho Hùng lên Sài Gòn học khi chàng vừa tròn mười tuổi. Hùng còn một người chị đã lấy chồng là sĩ quan trong quân đội và chị đã theo chồng đi xa. Cũng nhờ ông bà Tám biết lo xa, gửi Hùng lên Sài Gòn ở trọ nhà một người bạn thân của ông, hiện đang làm giáo sư dạy ở một trường trung học mà Hùng ọc hành ngày càng tiến bộ, hẳn thi đậu đậu đó, quanh năm suốt tháng chỉ cặm cụi miệt mài đèn sách. Không phải là Hùng không ham chơi như bao nhiêu bạn bè cùng trang lứa, như vì hai ông bà bạn của cha Hùng biết cách giáo dục, ngoài giờ học ở trường, ông thường hỏi han, chăm sóc Hùng như một đứa con ruột, ông sẵn sàng bỏ hết mọi việc để giải đáp, chỉ dẫn cho Hùng từng bài toán khó, từng câu văn tối nghĩa.

Cũng nhờ Hùng là một đứa trẻ ngoan, biết vâng lời cha mẹ nên mặc dù thỉnh thoảng cũng có đi xem hát, hoặc xem sách báo, Hùng cũng mơ tưởng đến những mối tình lãng mạn, những màn ân ái tuyệt vời, nhưng đó chỉ là những ý nghĩ thoáng qua trong chốc lát rồi bay đi như cơn gió, Hùng trở lại là một sinh viên đang hoàng đứng đắn đối với ọi người, vì vậy Hùng cũng là niềm ao ước của các cô sinh viên cùng trường. Theo thông lệ hàng năm, ến kỳ nghỉ hè là Hùng về ở với gia đình một vài tháng và sẽ trở lên Sài Gòn một vài tuần trước ngày khai giảng niên ọc mới để ôn lại bài vở. Năm nay cũng như mọi năm, Hùng trở ề Mỹ Tho thăm gia đình, nhưng nay sao lòng chàng thấy dửng dưng, không còn cảm giác nôn nao, háo hức như xưa nữa, có lẽ là Hùng đã trưởng thành, đã quen sống ở đô thành hay vì hình bóng của Hương, cô sinh viên cùng trường mà mọi người bầu là hoa khôi của trường luật. Hương nhỏ hơn Hùng bốn tuổi, mới vừa xong tú tài đôi và đang học năm dự bị Luật. Cuộc đời đối với Hương là một vùng trời đầy hoa mộng, ở cái lứa tuổi mười chín, Hương diễm phúc được trời ban cho một nhan sắc mặn mà, dáng người nhỏ nhắn trắng trẻo và đặc biệt là đôi mắt bồ câu đen lay láy thu hút người đối diện. Hương tự biết là mình đẹp, nhưng không bao giờ tỏ ra kênh kiệu, hách dịch như đa số những cô gái đẹp khác. Cô niềm nở với mọi người, ăn nói từ tốn, khiêm nhường và đôi môi gợi cảm sẵn sàng nở nụ cười thân thiện với bất cứ ai. Có lẽ vì vậy mà hầu hết các chàng sinh viên, ai gặp nàng cũng đều vui vẻ chào đón, xem nàng như một người bạn thân dù rằng chưa bao giờ... có dịp nói chuyện. Hùng cũng là một trong số những chàng sinh viên đa tình đó .

Tiếng bà Tám cắt đứt những suy nghĩ vẩn vơ trong đầu Hùng .

- Con tắm rửa cho khỏe rồi ra ăn cơm, chiều nay khách khứa đến nhà mình đông lắm đó .

Hùng âm ừ cho có lệ, chàng đã biết những người khách đó là ai rồi . Năm nào cũng vậy, mỗi dịp có Hùng về là ông bà Tám cứ tổ chức tiệc tùng linh đình, bởi vì hấn là niềm hãnh diện của hai ông bà, là niềm mơ ước của bao nhiêu người ở cái làng này. Tuần lễ đầu tiên ở nhà đối với Hùng giống như tuần huấn nhục ở quân trường . Suốt ngày cứ quần áo chỉnh tề, ngồi tiếp khách đến thăm hỏi đủ chuyện trên đô thành, rồi đến bà con xa lơ xa lắc mà Hùng chưa bao giờ nghe nói tới cũng mò đến thăm hỏi, vồn vã, rồi đến bạn bè của ông bà Tám cũng dắt con gái đến thăm Hùng . Họ thường rù rì nói chuyện nho nhỏ với hai ông bà Tám mà mắt cứ len lén nhìn Hùng . Hầu như người nào có con gái ở lứa tuổi cập kê cũng mơ ước được làm xui gia với ông bà Tám . Hùng biết rõ điều đó và cũng chẳng bao giờ bận tâm .

Từ cái thưở mới lên mười, Hùng đã sống ở đô thành, đã quen với cuộc sống văn minh, đã được giao tiếp với những cô gái khuê cát, đã biết tế nào là đẹp là hấp dẫn, là khêu gợi của phái nữ thì làm sao chàng có thể chú ý đến những cô gái quê mùa chất phát, áo bà ba, nón lá, chèo xuồng đui vịt . Trong đầu chàng nếu có chăng là hình ảnh của các cô sinh viên cùng trường, của Mai, Lan, Oanh, Trúc chớ không thể nào là con Hai Chè Đậu, con Ba Chuối Chung, hay con Chín Bến Đò được . Hùng thả bộ dọc theo bờ sông, giờ này gió từ mặt sông lồng lộng thổi lên làm chàng cảm thấy khỏe khoắn cả người. Cái thú duy nhất của cậu bây giờ là tìm một nơi yên tĩnh đọc ngồi xem sách, hưởng gió mát thiên nhiên, đầu óc thật thanh thản để chuẩn bị cho mùa ọc tới, có hôm chàng nằm ngủ quên luôn dưới gốc dừa đến tối, báo hại ông bà Tám phải cho người đi tìm tảo tác. Hùng nhắm mắt hít thật sâu vào buồng phổi rồi thở ra chậm chậm, bỗng giọng nói của một cô gái vang lên sau lưng làm chàng giật mình . "Cậu Hùng đi chơi rồi chừng nào trở lên?". Hùng quay lại, chàng vui vẻ trả lời một cách nghịch ngợm: "À , chắc một hai tháng rồi trở địa trên . Cô gái biết Hùng chọc nàng, hai gò má đỏ hồng e thẹn, lúng túng đưa tay vờ vờ tà áo nói ấp úng. Cậu Hùng ghẹo em hoài hà. Tiếng hoài của nàng kéo dài mà mắt liếc Hùng như có đuôi, nửa như giận hờn nửa như nũng nịu làm Hùng vừa thấy tức cười, vừa thấy nàng thật dễ thương, chàng nảy ra định làm quen với cô gái quê duyên dáng . Em ở đâu mà sao anh hồng biết . Cô gái vừa e thẹn, vừa lúng túng nói lầy . Cậu đâu thềm biết tới ai. Hùng bào chữa . Sao mà em khó quá vậy, lâu lâu anh mới về một lần, làm sao mà nhớ ai vậy chớ em ở đâu ? nói cho anh nghe coi. Cô gái vẫn cúi đầu không dám nhìn Hùng ngượng ngùng trả lời . Em là con Ba nhỏ, con của ông Tư xóm dưới mà cậu Hùng hồng nhớ sao ? Hùng à lên một tiếng mừng rỡ. Mới có mấy năm mà em lớn quá nên anh nhìn hồng có ra, em lớn mà đẹp nữa . Hùng nói mà tự thẹn trong lòng, hấn có nhớ con Ba nhỏ, con Ba lớn nào đâu, nhưng thấy cô bé xinh xinh dễ thương nên hấn vồn vã vậy thôi, đầu sao thì quen biết với một thôn nữ duyên dáng, dễ thương như cô nàng Ba nhỏ này cũng là một niềm vui. Quả nhiên, cô nàng ngược nhìn Hùng, mắt chớp chớp ra vẻ cảm động

. Tưởng là anh Hùng quên em rồi chứ. Hùng tự biết mình đẹp trai, ra dáng vẻ một người trí thức, nhất là nhờ cặp kính cận trên mắt như tượng trưng cho một thứ thầy cậu ở miền quê hiền hòa này. Hùng thản nhiên nắm lấy tay con Ba nhỏ, giọng làm ra vẻ thật tự nhiên . Nếu em không bận đi đâu thì ngồi đây chơi cho anh hỏi thăm một chút . Con Ba nhỏ muốn lăm nhưng hơi e ngại, rút tay ra miệng ấp úng . Y hỏng được đâu, em có công chiện phải dìu liền, hay là anh Hùng có rảnh lại nhà em chơi đi, ba má em nhắc anh hoài hà ! Hùng nghĩ thầm : Lại nhà em thì ăn cái giải gì ở đó, hơi sức đâu mà lội năm bảy mẫu ruộng đến nhà em, để lỡ mai mốt có chuyện gì làm sao chối cãi được. Hùng thoái thác : Thôi, để dịp khác, trời gần tối rồi anh đến nhà em rồi một hồi làm sao anh về ? anh đi trên bờ ruộng không quen, lỡ trượt té gãy tay gãy chân là bắt đền em phải nuôi anh suốt đời đó, chịu hông ? Hai gò má con Ba nhỏ đỏ như trái gấc chín, nó ấp úng trả lời một cách sung sướng . Em sợ anh Hùng hồng cho em nuôi, chớ lúc nào em cũng sẵn sàng. Hùng buông thêm một câu thăm dò. Hay là em về lo công chuyện đi, rồi tối tối trở ra đây, anh chờ . Con Ba nhỏ sung sướng trong lòng đến mức độ chỉ ấp úng trong miệng một tiếng dạ rồi cúi đầu đi thẳng. Mặt trời xuống dần rồi khuất hẳn bên kia sông, bầu trời vẫn còn hơi mờ sáng nhưng ghe xuồng trên sông đã bắt đầu treo chiếc đèn dầu trên mũi để dễ tránh nhau. Hùng ngồi chờ chừng mười lăm phút thì con Ba nhỏ ra tới, hấn đứng dậy nắm tay cô ta rồi kéo đi sâu vô phía trong . Con Ba nhỏ vừa sung sướng vừa lo sợ, nó không dám rút tay lại, lần đầu tiên trong đời được một chàng thanh niên sang trọng học thức, con nhà giàu mà suốt đời nó không dám mơ tưởng được nắm tay. Con Ba nhỏ riu riu đi theo Hùng như một con chó con đi theo ông chủ. Đến khoảnh đất nhỏ khuất sau mấy bụi cây to um tùm, Hùng trải rộng tấm nylon ra rồi kéo tay con Ba nhỏ ngồi xuống. Hùng ghé sát tai con Ba nhỏ hỏi nó : Em ra đây với anh mà có ai biết không ? Con Ba nhỏ nói khe khẽ : Ý em đâu dám cho ai biết, em sợ người ta hay dị nghị, đồn đãi này nọ lắm . Hùng rào trước, chàng lo sợ chuyện đổ bể um xùm lên thế nào ông bà Tám cũng dũa chàng thê thảm . Ủa, em đề phòng vậy cũng tốt, cho nên anh càng thương em nhiều lắm . Vừa nói Hùng vừa hôn vào má nó, con Ba nhỏ thẹn thùng cúi đầu nhìn xuống đất mặc cho Hùng muốn làm gì thì làm . Mà Hùng cũng nói cho có lệ chàng đâu cần nó trả lời . Miễn là nó đừng phản đối, để yên cho bàn tay chàng rờ rẫm, vuốt ve là được rồi . Thấy con Ba nhỏ cứ cúi đầu nhìn xuống, Hùng lấy tay nâng cằm nó ngược lên, nhẹ nhàng kê miệng lên trên bờ môi nó mà hôn . Con Ba nhỏ run bắn người lên, nó cảm thấy tê dại toàn thân, lâng lâng trong một cảm giác khó tả, hai mắt nó nhắm nghiền lại, hơi thở dồn dập. Hùng say sưa hôn trên bờ môi xinh xắn trong khi tay thì lòn vô áo nó vuốt ve từ ót xuống tới lưng quần . Con Ba nhỏ nghe như có con gì bò dọc theo xương sống làm nó nổi gai ốc từng đợt, người nó rả rời như không còn một chút sinh lực, con Ba nhỏ chúi đầu vào ngực Hùng, hai tay bấu sau lưng hấn đợ mặc cho bàn tay Hùng thám hiểm. Thấy con Ba nhỏ im lặng không phản đối, Hùng nhẹ nhàng kéo nó nằm xuống bên hấn, con Ba nhỏ như cái xác chết, Hùng kéo đầu thì theo đó, nó nằm xuống bên cạnh Hùng mà mắt nhắm nghiền, hơi thở dồn dập dứt quãng từng hồi. Mười ngón tay Hùng như truyền một dòng điện nhẹ qua cơ thể nó, bàn tay chàng rờ tới đâu thì con Ba nhỏ nổi ốc theo tới

đó. Thật khéo léo Hùng gỡ nhẹ nhàng nút bóp trên áo con Ba nhỏ, hai vạt áo vừa bung ra, Hùng sững sờ nhìn cặp vú sừng trâu nõn nà với hai đầu núm bóng lưỡng đỏ hồng trước mắt, chàng cúi người xuống hôn nhẹ lên đôi vú con Ba nhỏ một cách thêm thuồng. Con Ba nhỏ lịm người sung sướng đê mê, nó cảm nhận được một chút khí ấm ấm vừa rịn ra trong lồn, con Ba nhỏ vẫn nhắm mắt, cái cảm giác đê mê mà nó chưa bao giờ biết tới cộng với sự then thùng mắc cỡ của một đứa con gái còn trinh, lần đầu tiên phô bày thân thể trước mắt đàn ông con trai, gây cho nó một cảm giác đê mê thật khó tả. Hùng hôn say sưa hôn hết vú bên này qua tới vú bên kia, hấn sung sướng thật sự. Trong suốt thời gian ăn học trên thành phố, Hùng cũng đã một vài lần cùng bè bạn vô động tìm em út, chàng cũng đã nếm mùi đàn bà rồi, nhưng đó chỉ toàn là những con gái làng chơi sành điệu, cặp vú thì nhão nhèo nhợt, và các cô ả cứ thích làm những việc mà lẽ ra phải để đàn ông làm. Hùng không thích thú lắm với những chuyện đó nên sau này chàng không đi nữa. Cặp vú con Ba nhỏ càng thêm săn chắc khi bờ môi Hùng đụng đến, chàng sung sướng bóp vú nó bằng cả hai tay. Thật là tuyệt vời, vú con Ba nhỏ thật bóng lưỡng vừa săn cứng vừa mịn màng làm Hùng chỉ muốn nuốt chửng lấy, chàng dùng lưỡi liếm nhẹ trên chót vú làm người con Ba nhỏ giựt từng thớ thịt. Hùng càng hứng chí há miệng ngậm luôn vú của con Ba nhỏ mà nút, giờ phút này thì con Ba nhỏ chịu hết nổi, nó kêu rên ư ử trong họng, người vặn vẹo như con trùng bị chế nước sôi. Thừa cơ hội con Ba nhỏ không còn biết trời đất gì nữa, Hùng liền lòn tay kéo tuột chiếc quần đen của nó xuống quá đầu gối rồi co giò đạp cho tuột ra luôn, sẵn tay chàng vuốt từ đầu gối nó ngược trở lên mu lồn. Con Ba nhỏ rên rĩ thật sung sướng khi bờ môi Hùng rà hôn lên khắp thân thể nó. Con Ba cảm thấy người nó như sắp bốc cháy, tay chân như tê liệt, người nó cứ rờn rợn da gà từ chân lên tới óc. Hùng tiếp tục hôn xuống tới rún, rồi từ từ xuống đến mu con Ba, nơi có những sợi lông lún phún, Hùng dùng hay tay banh cặp giò con Ba nhỏ dang rộng ra, một dòng khí trắng đục đang chảy dọc theo mép lồn rồi từ từ chảy xuống tới đít con nhỏ. Hùng cúi người le lưỡi liếm sạch những giọt khí đang rỉ ra, chàng liếm sạch sẽ từ lỗ đít lên tới hột le con Ba nhỏ làm nó đang nằm yên như xác chết bỗng run lên mần mật. Hùng biết con Ba nhỏ còn trinh, không thể dứt ngay vô được, chàng cố làm cho nó thật sung sướng, kích thích bằng mọi cách cho khí thoát ra càng nhiều càng tốt thì nó sẽ ít bị đau đớn hơn và Hùng cũng dễ dàng chơi hơn. Nghĩ vậy, Hùng kiên nhẫn thêm một lần nữa dùng đầu lưỡi vét từ sát lỗ đít con Ba nhỏ lên tới mông đóc làm con Ba nhỏ thiếu điều thét lên vì sung sướng, nó tự động dang rộng hai chân đến hết cỡ. Hùng rà lên rà xuống một hồi, lưỡi chàng bỗng nhiên dừng lại ngay trên cái mông đóc con Ba nhỏ, chàng cứ dùng lưỡi mà ấn ngay trên hột le của nó. Lần này thì hay tay con Ba nhỏ bắt chuồn chuồn, quơ quơ trên đầu như người ta đang bơi giữa. Hùng dùng đầu lưỡi đưa giỡn với mông đóc con Ba nhỏ thêm vài phút nữa rồi bất thành linh chọt thẳng chiếc lưỡi vào giữa hai mép lồn nó mà ngoáy. Con Ba nhỏ như điên lên thật sự, nó cắn răng thật chặt nhưng tiếng rên vẫn thoát ra từ cửa miệng nghe như đang bị ai bóp cổ. Anh Hùng ! Em thấy khó chịu trong người quá Hùng mặc kệ cho con Ba nhỏ nói gì thì nói, hấn cũng thấy đã đến lúc nên hấn lòn tay mở hàng nút quần rồi tuột ra trong khi miệng

vẫn tiếp tục nút cái hột le con Ba nhỏ . Con cu to tướng và cứng như trái dưa leo của Hùng bật ra khi chiếc quần xì líp tuột xuống như giải thoát cho nó, Hùng chồm lên cầm nguyên con cu nó dí vào giữa hai mép lồn ướt nhẹp của con Ba nhỏ mà ấn vô . Con Ba nhỏ rên hừ hự như người bệnh mà đít thì cứ nhổng nhổng lên, từ hai mép lồn những đầu dây thần kinh như những dòng điện nhỏ truyền lên tới óc làm con Ba nhỏ tê điếng cả người . Hùng nhấp ra nhấp vào vài cái ở vòng ngoài, đợi cho khí con Ba tuôn ra đầm đề rồi mới chịu đút thẳng vào. Con Ba thét lên một tiếng vì đau đớn : Ui da ! Anh Hùng đau quá . Thật ra thì con Ba đau rất vô cùng nhưng nó vẫn cắn răng chịu đựng, nó không dám phản ứng vì sợ làm phật lòng Hùng, nên nó nhẹ giọng nói : Em đau quá anh Hùng ơi !!! anh làm nhẹ thôi !!! Em đau lắm !!! Mặt con Ba đỏ rực vì cố gắng gồng sức nó chịu đựng đôi mắt đã đầm ướt tự bao giờ. Lâu lắm rồi Hùng chưa gần đàn bà, nên lâm trận chưa được 5 phút thì con cặc của Hùng đã ói mưa ra tứ tung. Con Ba nó cảm thấy rát rát bên trong cửa mình, phản ứng tự nhiên nên nó thò tay xuống và quẹt tay vô trong, nó lấy ra thì nhìn thấy ngón tay nó toàn là một màu máu đỏ hồng, nó sợ sệt không biết phải làm sao . Anh Hùng ! Anh làm em bị chảy máu rồi nè, chết em rồi anh Hùng ơi !!! Không có sao đâu, em đừng lo . Con Ba nhỏ nghe vậy nó cũng bớt lo sợ, nó lúi cúi lo mặc lại áo quần, nó mắc cỡ thẹn thùng không dám ngược mặt lên, miệng lấp bắp rồi len lén bước đi. Em đi trước nha anh Hùng !!! Hùng cũng vậy, chàng lúng túng mặc lại quần áo xong cầm tấm nylon ra bờ sông vuốt cho sạch rồi xấp lại thật nhỏ dấu vào bụi rậm . Hương xoay người trước tấm gương lớn, kiểm soát lại áo quần lần chót trước khi đến dự buổi tiệc cưới của cô bạn cùng lớp . Cô dâu là bạn thân của nàng và chú rể cũng là một sinh viên luật khoa đang học năm chót cùng lớp và cũng ở Mỹ Tho với Hùng. Hương nôn nao, nàng hy vọng được gặp Hùng đêm nay, anh chàng hiền lành chăm chỉ mà Hương đã âm thầm để từ hôm đầu tiên nàng đặt chân đến trường Luật ghi danh ọc. Thật ra thì Hùng cũng không có gì nổi bật lắm, dáng người hơi ốm, cao dong dong ăn mặc thì xuề xòa lại không hoạt bát như những chàng sinh viên khác . Nhưng Hương chú ý đến Hùng cũng vì điểm đó . Đã mấy lần Tổng Hội Sinh Viên tổ chức đi Picnic hoặc cắm trại tập thể . Giữa một tập thể mà bao nhiêu chàng trai sẵn đón xung quanh, lúc nào cũng tìm cơ hội để gần gũi trò chuyện cùng nàng thì Hùng như một bóng mờ. Chàng âm thầm lặng lẽ ngồi riêng một góc, không xum xoe cười nói như bao nhiêu người khác . Buổi tối họ đốt lửa trại, các nam nữ sinh viên thay phiên nhau hò hát say sưa, kể cả những anh chàng chỉ hát để được nổi bật giữa đám đông chứ không cần ai nghe cũng xung phong ra hát, thì Hùng ngồi lặng lẽ ôm đàn đệm cho họ dù rằng chàng hát rất hay. Có lẽ nhờ tánh tình Hùng khiêm tốn, hòa nhã mà Hương cảm thấy mến chàng, ít ra thì 2 người cũng hợp nhau ở điểm đó . Hương vừa bước vô cửa, tự nhiên bao nhiêu chàng trai đều cùng đứng dậy chào nàng . Hương lúng túng chẳng biết ai là ai, nàng chỉ biết đó là những anh chàng sinh viên cùng trường chứ thật ra nàng chưa bao giờ biết đến tên của họ. Hương từ tốn ngồi xuống chiếc ghế đã để sẵn tên nàng, để đỡ e thẹn vì bao nhiêu cặp mắt đang nhìn, Hương cầm ly nước đưa lên miệng nhấp nhấp, nàng liếc nhìn một vòng xem coi có Hùng hay không nhưng không thấy Hùng đâu, lòng Hương như cảm thấy thiếu thốn

một cái gì, chờ đến lúc thuận tiện, Hương đánh bạo hỏi nhỏ cô dâu : Anh Hùng có đến không ? Cô bạn thông cảm ghé tai Hương trả lời : Tụi này có đến mời Hùng nhưng không gặp, nghe nói Hùng đã về Mỹ Tho thăm gia đình . Hương buồn rưng rưng nước mắt, công trình nàng ăn diện đẹp để để cho ai ngắm đây . Hương cố gắng ngồi chơi thêm chút nữa rồi xin phép về sớm . Đến nhà, nàng để nguyên bộ đồ ngả người lên chiếc giường nệm êm ái, nhắm mắt lại suy nghĩ miên man .

Nàng không hiểu sao tự nhiên lại thấy nhớ đến Hùng vô cùng, Hương lẩm nhẩm câu thơ mà nàng chợt nhớ : Người đầu gặp gỡ làm chi, trăm năm biết có duyên gì hay không . Sau cái hôm đầu tiên biết thế nào là đàn ông, con Ba nhỏ trốn biệt, không dám đi ngang nhà Hùng, cửa mình nó vẫn còn ê ẩm chưa hết đau, tuy trong lòng nó lo sợ nhưng cứ mỗi lần nhớ đến cái đêm hôm ấy là nó đỏ mặt, tay chân bủn rủn, một cảm giác khó tả dâng lên trong lòng nó . Hùng cũng nhiều lần có ý muốn tìm con Ba nhỏ, nhưng chàng thấy không tiện, ở cái vùng quê này, bao nhiêu người dòm ngó đến nhà chàng, lỡ ai biết được chuyện đó đem ra đồn ầm lên thì chắc là Hùng phải vĩnh viễn bỏ xứ này mà đi nếu Hùng không muốn cưới con Ba nhỏ làm vợ . Khoảng một tuần sau thì lồn con Ba nhỏ kéo da non, lúc nào nó cũng thấy ngứa ngáy, trong thời gian này con Ba nhỏ ăn không ngon ngủ không yên, đầu óc nó lúc nào cũng bị ám ảnh bởi con cu to như trái dưa leo của Hùng . Mỗi lần con Ba nhỏ đi tắm nó cứ kỳ cọ, chà xát cửa mình vì nó cảm thấy ngứa từ trong ngứa ra, con Ba nhỏ thọc cả ngón tay vô lồn mà móc cho nó đã. Con Ba nhỏ vẫn không thỏa mãn, nó vẫn còn nhớ tới cái đêm hôm ấy, nó cảm thấy thèm thuồng kỳ lạ, nó nhớ từng ngón tay thẳng Hùng đã se se đầu vú nó, chiếc lưỡi như có gai nhám rà dọc theo mép lồn nó rồi xoáy xoáy vào mỏng đốc, nó nhớ cả con cặc vừa to vừa cứng của Hùng nằm chặt cứng trong lồn nó. Đang ngồi đọc sách nơi chiếc ghế bố, như có linh tính tự nhiên Hùng ngược mắt lên nhìn ra cửa cũng vừa đúng lúc con Ba nhỏ đi ngang qua trước nhà . Thật ra không phải là tình cờ vì con Ba đã đi qua lại trước nhà chàng hai ba bận rồi Hùng mới nhìn thấy, chàng gấp quyển sách lại, bước ra cửa đi theo nó. Tới một đoạn vắng con Ba nhỏ đi chậm lại chờ, Hùng bước vội thêm một hai bước nữa tới ngang với nó . Hùng nóng ruột muốn biết con Ba nhỏ đã làm gì mấy hôm nay, chàng sợ lỡ nó ngu dại về kể hết với ba má nó thì chắc Hùng có cách cắn lưỡi mà chết ! Hùng hỏi nhỏ : Mấy hôm nay em đi đâu mà sao anh không thấy vậy ? Trong người em thế nào ? Con Ba nhỏ nói nũng nịu: Anh làm em đau muốn chết , ghét anh quá hà, em bắt đền đó ! Hùng cảm thấy an tâm, chàng bắt đầu gạ gẫm : Vậy tối nay em ra chỗ cũ đi, anh bắt đền cho nha. Con Ba nhỏ ngúng ngoẩy, hứ một cái không trả lời, nhưng trước khi bỏ đi nó liếc chàng bằng một ánh mắt thật tình tứ. Buổi chiều, Hùng bỏ dỡ buổi cơm, chàng cảm thấy nôn nao trong lòng mong cho chóng tối để đi đến chỗ hẹn. Dù đời chàng đã biết đến thú ái ân, nhưng đó chỉ là những cuộc tình tiền trao cháo múc với những người đàn bà buôn hương bán phấn, tạm bợ, vội vã xong rồi đường ai nấy đi không một chút vấn vương. Hùng đã cảm thấy ngán ngẩm với những lời yêu thương đầu môi chót lưỡi, những thân hình nhào nhèo nhào nhoẹt, đúng ra thì chỉ để giải quyết sinh lý, không hơn không kém. Hùng nhớ lại

cái thân hình thon nhỏ, chắc nịch của con Ba, làn da sạm nắng, cặp vú sừng trâu với hai đầu núm hồng hào nhỏ xíu, chàng nhớ luôn cả túm lông đen mượt mọc trên chiếc mu cao của con Ba nữa . Hùng nôn nóng, chàng đến chỗ hẹn thật sớm thì đã thấy con Ba nhỏ ngồi chờ sẵn, thì ra nó cũng chẳng hơn gì Hùng, mấy hôm nay chắc nó cũng ngứa ngáy, bức rức, thêm khát đến mức độ mỗi lần nhớ tới Hùng là người nó thần thờ, buông trôi hết mọi việc. Vừa thấy Hùng, con Ba nhỏ làm mặt giận, Hùng hỏi gì nó cũng không nói. Hùng chẳng biết nó giận chàng vì lý do gì, giận sao còn ra đây, giận sao đến thật sớm để chờ chàng. Thật ra thì Hùng có làm gì cho nó giận đâu, chẳng qua con Ba nhỏ mắc cỡ nên làm bộ cho đỡ ngượng . Hùng ngồi xuống tấm nylon rồi kéo tay con Ba nhỏ cho nó ngồi lên mình chàng, con Ba nhỏ riu riu như bị thôi miên . Bỗng con Ba giật thoát người, nó vừa cảm nhận được, từ bên dưới con cặc Hùng đang chĩa thẳng lên cứng ngắc ngay lên trên mép lồn của nó làm con Ba nhỏ nổi da gà, vừa nhột, vừa sững tê cả người. Hùng bắt đầu rờ rẫm, sờ nắn khắp nơi trên mình nó . Con Ba nhỏ không hề tỏ ra cử chỉ phản đối nào sau khi đã tuột chiếc quần của nó ra . Hùng đưa tay vuốt nhẹ từ bắp vế nó lên thì thấy lồn con Ba nhỏ đã ướt đầm nửa rồi. Hùng không phải tốn nhiều thì giờ như trước nữa, chàng lật nó xuống, con Ba nhỏ nằm yên chờ đợi . Hùng ngồi chồm hổm như con ếch dưới hai bắp chân dang rộng của con Ba nhỏ gác trên hai bắp vế chàng. Hùng nhẹ nhàng kéo rà đầu con cặc dẹt theo mép lồn con Ba nhỏ, đầu cặc chàng kéo tới đâu, người con Ba uốn nẩy theo tới đó . Nhìn con Ba nhỏ đang trần truồng hầy hầy đít chờ đợi, Hùng muốn đúc cặc nó vào ngay nhưng chàng vẫn phải cố gắng kiên nhẫn, chàng biết là con Ba nhỏ vừa mới bị phá trinh, dù nó có nứng mấy đi nữa thì bên trong vẫn còn đau rát, nếu chàng không khéo léo chắc chắn con Ba sẽ bị đau đớn. Hùng lăm lăm trong đầu dự tính tốc bất đạt dù sao chàng cũng là người có ăn học. Con Ba bắt đầu rên rỉ dữ dội khi đầu cặc to lớn, cứng ngắc của Hùng kéo lên kéo xuống mà không chịu dứt đại vô lồn cho nó nhờ, con Ba nói khe khẽ : Anh Hùng, anh làm gì thì làm đại đi chứ anh rà rà tới lui vậy hoài em chịu sao nổi . Hùng trả lời tỉnh bơ : Ủ, thủng thẳng từ từ rồi anh cũng đúc vô thôi mà em đừng có nóng . Cái lồn của con Ba nhỏ lúc này nứng lắm, hột le của nó nở to ra, nó muốn Hùng phải chơi nó liền nó mới chịu, con Ba nhỏ nói tiếp : Anh Hùng mà cứ giỡn cái kiêu này hoài thì em giận anh cho mà coi . Hùng cố ý muốn chọc cho con Ba nhỏ nứng lên thêm một hồi nữa rồi mới chịu chơi, nhưng Hùng cũng thấy tội nghiệp con nhỏ rồi lại nhẹ giọng: Em muốn anh chơi liền hả ??? Dạ, anh chơi em liền đi anh Hùng Nhìn cái mặt nhăn nhó, miệng bạnh ra, hai hàm răng cắn chặt rên rỉ của con Ba, Hùng cảm thấy như đang tham dự một trò chơi thích thú. Chàng quyết định trong đầu, sẽ chọc cho con Ba nhỏ phát điên trước khi cho nó hưởng, chàng chỉ cho nó ăn khi nào nó sắp sửa chết vì đói . Vừa rà đầu khất dọc theo khe lồn con Ba, Hùng vừa lẩn thần nghĩ thầm : Chẳng biết từ xưa đến giờ, đã có đàn bà con gái nào chết vì nứng chưa ? Hùng cứ tiếp tục đùa giỡn với cái mồng đóc nhỏ xíu như miếng thịt dư của con Ba nhỏ . Thay vì dứt thẳng vô khe, Hùng cứ nhè hột le con nhỏ mà nhấn. Con Ba cong người lên như con tôm, hơi thở nó dồn dập, trong bóng tối mờ mờ, Hùng nhìn rõ nơi mép lồn nó xùi bọt trắng xóa. Con Ba chịu không nổi nữa, nó muốn van xin Hùng nhưng cổ họng nó khô rát, lưỡi nó lúu

lại . Bất thành linh, như có một sức mạnh vô hình trợ lực, con Ba chồm dậy ôm Hùng vật ngã xuống rồi leo lên, nó nhồm nhồm người, tay kèm cặc Hùng chặt cứng kê vô giữa hai mép lồn trơn nhớt của nó mà từ từ ngồi xuống . -Anh hõng chơi thì để em chơi ! Hùng thấy nó làm dữ quá, nên nói : _ Ừ cũng được , chơi anh đi, em chơi cho mạnh mới được nha chừng nào anh bảo ngừng thì mới được ngừng à. Hùng sướng rân cả người, trong khi con nhỏ đang hì hục chơi thì hai tay Hùng cũng đưa lên bóp vú con nhỏ lia lịa, nằm phía dưới nhìn lên thấy con nhỏ cười cái mặt nhìn dễ ghét, giống y như là khỉ nhai ớt vậy. Chừng một hồi lâu Hùng thấy con Ba nhỏ này càng làm dữ quá, hẳn cũng sắp sửa muốn ra rồi nên nói : _ Em ơi, ngừng đi em, anh sắp ra rồi ngừng đi cưng Con Ba nhỏ hứng quá nói tiếp : _ Chờ em chút nghe Hùng, em cũng sắp ra rồi anh chờ em chút nhen, để em với anh cùng ra một lượt cho nó đã . Khí từ trong lồn nó tuôn ra không biết bao nhiêu mà nói, làm ướt nhẹp cả hai mép lồn của nó và trên lông lá chung quanh con cặc Hùng nữa. Tiếng nấc nghe òng ọc vang lên đều đặn, Hùng từ dưới bươm lên, con Ba thì từ trên bươm xuống, Hùng chợt nhớ đã có lần nghe người bạn kể lại, đó là kiểu ông địa nhỏ củ cải .

Hương kiểm soát lại lần chót những món đồ cần dùng : khăn tắm, kem đánh răng, bàn chải, máy bộ đồ để thay đổi, hộp phấn, thỏi son Hương chợt nhớ đến một thứ quan trọng, nàng mỉm cười một mình rồi kéo ngăn tủ lấy thêm hộp băng vệ sinh . Mọi thứ coi như đã đầy đủ, Hương gài cái valy lại rồi ngồi chờ đợi. Hương biết lẽ ra thì nàng không đi với Dung và Tuấn, người ta đi hưởng tuần trăng mật mà mình đi theo làm cái gì . Hương biết mình vô 1, nhưng khi nghe Dung nói là hai người dự định về Mỹ Tho thăm nhà, Hương liền chụp lấy cơ hội, nàng tỏ ý muốn đi Mỹ Tho chơi một mình cho biết . Dung và Tuấn nghe nói liền vui vẻ mời nàng cùng đi với họ cho vui, tự trong lòng cả hai người đều biết rõ tim đen của Hương là muốn đi Mỹ Tho chỉ để gặp Hùng mà thôi. Hương bồn chồn, muốn hỏi dò tin tức Hùng, nhưng thấy hai vợ chồng Dung và Tuấn mãi bận lo tiếp khách đến thăm nên không tiện nói . Rồi theo đúng thông lệ, cơm nước gà vịt bày biện linh đình . Người miền Nam vốn bản tính thật thà hiếu khách, lâu lâu mới có một lần vợ chồng Tuấn từ Sài Gòn về chơi nên trong nhà không có thứ gì ăn được mà họ không mang lên mời. Khi khách khứa đã ra về hết thì trời cũng chập choạng tối, ngọn đèn măng xông lâu ngày chưa có dịp dùng đến được mang ra lau chùi cẩn thận treo chễm chệ giữa nhà . Gia chủ lại lần thẩn bày thêm cái màn bánh ngọt nước trà, vừa hỏi Tuấn đủ thứ chuyện trên đời trong khi mấy đĩa nhỏ chuẩn bị mền gối trong căn phòng duy nhất đợc vợ chồng Tuấn có chặ nghỉ ngơi. Hương chán nản ngồi nghe chuyện mà thỉnh thoảng len lén thở dài. Đêm hôm đó, vợ chồng chủ nhà ngủ phía sau nhà bếp, trên cái chõng tre thường ngày là nơi đựng cái thùng lớn có lót rơm cho gà ấp, cùng đủ thứ thùng mùng không xài tới . Vợ chồng Tuấn được sắp xếp cho nằm trong phòng đóng bằng những miếng ván nhỏ của thùng đạn ghép lại . Hương ngủ một mình trên chiếc sạp gỗ, ban ngày dùng làm chỗ ăn cơm sát bên ngoài phòng ngủ của Dung và Tuấn . Mấy đĩa nhỏ tạm thời di tản chiến thuật qua nhà lối xóm. Hương nằm xoay mặt vô vách, không tài nào ngủ được .

Từ hôm nghỉ hè đến nay, nàng bỗng thấy mình thay đổi hẳn tính tình, không còn cười đùa vui vẻ, vô tư như trước nữa. Hương thường tìm chỗ vắng, ngồi lặng hàng giờ để mặc cho đầu óc phiêu lưu nơi vùng trời xa thẳm. Hương cảm thấy nhớ Hùng kỳ lạ, cả năm trời học cùng trường, Hương chỉ nhìn Hùng bằng ánh mắt tò mò chứ chưa bao giờ bận tâm nghĩ đến hắn, bây giờ chỉ mới vắng bóng Hùng hơn một tháng mà Hương cảm thấy nhớ nhung ray rức như nhớ tình nhân. Thà là Hương đừng đi theo Dung và Tuấn xuống đây, cái nhớ nó cũng chỉ mơ hồ nhẹ nhàng, đằng này nàng biết là Hùng đang ở gần đâu đây, giữa khung cảnh hữu tình của nơi đồng nội, Hương bồn chồn náo nức chờ sáng với hi vọng sẽ gặp lại người nàng thầm yêu trộm nhớ. Hương nhắm mắt cố quên hết mọi việc để tìm giấc ngủ. Tiếng sột soạt nho nhỏ trong phòng làm Hương chú ý, tiếng cười khúc khích của Dung bay qua những kẽ ván đến tai Hương rõ ràng giữa đêm khuya tĩnh mịch. Tiếng hôn hít, tiếng rên rỉ nho nhỏ của Dung làm người Hương nóng dần như đang lên cơn sốt, Hương tò mò, nín thở lắng tai nghe. Từ phòng trong vang ra tiếng động của hai người trên chiếc giường tre cũ ọp ẹp. Dung và Tuấn đều nhớ là có Hương đang nằm sát bên ngoài, họ đã cùng hứa với nhau là đình chiến đêm nay, nhưng lửa gần rơm, vợ chồng trẻ mới cưới mà cứ nằm ôm ấp, cứ quẹt một hồi làm sao mà chịu nổi, thôi thì... tới đâu thì tới, ai nghe... thèm ráng chịu. Càng về khuya, tiếng động trong phòng nghe càng rõ, tiếng thở đứt quãng của hai người, tiếng giường tre kêu nghe cọt két, rồi tiếng của Dung kêu rít lên vì sung sướng. Hương không chịu nổi nữa, sự thèm muốn dâng lên tột độ, và đến lúc tiếng giường tre kêu liên tục như sắp gãy tan, tiếng của Dung kêu rên trong tiếng thở hổn hển: _ Em sướng quá Tuấn ơi! Nửa đi anh... nửa đi anh... em gần ra rồi nè... trời ơi!!!.

- Dung ơi! Anh yêu em lắm... anh cũng sướng lắm Dung ơi!

- Nắc em mạnh thêm đi anh... em sắp ra nữa rồi...

- Được rồi, em nằm xấp lại dùm danh đi cưng...

Tuấn đột nhiên dừng lại và chàng nói tiếp giọng như ra lệnh:

- Em nhong cái đít cao lên thêm tí nữa mới được...

Dung ngây thơ hỏi:

- Chi vậy anh? Kỳ thấy mồ hà...

- Ừ! Thì em cứ làm dùm anh đi... em nằm kiểu này mà anh đút cái của anh vô thì em có nước điên luôn... Dung bỗng đứng la hét lên một tiếng:

- Ui da! Chết em rồi, sâu quá anh ơi! Nắc thêm nữa đi... đừng có ngừng nghe anh.

Tuấn lúc này dường như cũng đã thấm mệt, mồ hôi càng chảy ra như tắm Tuấn nói tiếp:

- Dung! Anh mệt lắm rồi, giờ tới phiên em phụ anh cho xong việc nhé... chịu anh chút xíu đi cưng.

Dung vừa thở vừa nói:

- Anh muốn em làm gì!

Tuấn nói giọng có vẻ mệt nhọc:

- Bây giờ tới phiên em ngồi lên mình anh... em đẩy tới đẩy lui chừng vài chục cái nữa là anh ra liền, gắng tí nữa nghe cưng. Dung nói giọng nhong nhỏ:

- Anh kỳ quá hà! Chiu anh một lần này thôi nha, anh là người ta mắc cỡ thấy mồ hà.
- Ủ a! Làm ngay đi em, anh nhắm mắt lại hông có nhìn em đâu, em đừng có mắc cỡ... Dung cứ tiếp tục cỡi y như là cỡi ngựa chừng ít phút sau, giọng của Tuấn thét lên trong cổ họng và nói:
- ... ừ... anh ra rồi em ơi! Anh ra rồi... em ra chưa Dung? Dung thở hổn hển và nói nhẹ giọng lại:
- Em ra nãy giờ hai ba lần rồi... còn anh thì sao? có sướng không anh?
- Cám ơn em, anh sướng lắm... anh sướng lắm....

Hương nghe bủn rủn cả tay chân, bất giác nàng lòn tay vào quần... Hương vẫn nằm yên, trong lòng mong cho trời mau sáng để nàng... đi thay quần. Hương thiếp đi với giấc ngủ đầy mộng mị. Ngày hôm sau, do sự xếp đặt của Tuấn, Hương và Hùng gặp nhau, cả hai cùng ngượng ngùng chào nhau mà không biết nói gì, Dung và Tuấn tế nhị bỏ đi làm hai người càng thêm bối rối. Hùng không ngờ gặp lại Hương nơi đây, người mà chàng vẫn âm thầm mơ ước, bản chất Tuấn không thích bon chen, nên cờ đến tay thì phát chứ không thích dành giật, vả lại Hùng cũng tự biết mình không bằng ai. Ở giữa Sài Gòn hoa lệ, những sinh viên vùng lớp với Hùng dù còn đang theo đuổi việc học, nhưng đã là những lão luyện trong tình trường, đã nhẩn mặt nơi các chốn ăn chơi và phần lớn là con ông cháu cha. Thậm chí, có người lái xe hơi đi học hoặc có tài xế lái xe Jap đưa đón. Vì thế mặc dù để ý đến Hương, nhưng Hùng chỉ nghĩ nàng như một đóa hoa đẹp trong khuôn viên trường, để tất cả mọi người nhìn ngắm và chiêm ngưỡng chứ chưa bao giờ chàng có ý định đưa tay ngắt đóa hoa ấy về làm của riêng. Tự nhiên hôm nay chàng nghe Tuấn bỏ nhỏ là Hương theo họ xuống đây với mục đích tìm chàng, như người nằm chiêm bao, nửa tỉnh nửa mê. Chàng cứ ngồi thừ người ra, tay xoay xoay ly nước không biết nói gì cho đỡ ngượng. Hương bối rối nhìn Hùng, từ bé đến giờ lúc nào nàng cũng được mọi người chiều chuộng, sẵn đón, cho nên dù nàng luôn luôn rõ vẻ khiêm tốn, nhỏ nhẹ với mọi người, nhưng trong lòng Hương không khỏi không kiêu hãnh vì nhan sắc của nàng. Hương thân mật: _ Hương nghe nói Mỹ Tho đẹp lắm nên xuống chơi cho biết. Anh Hùng biết chỗ nào đẹp dẫn Hương đi chơi với, nghe anh Tuấn nói Hùng là thổ địa ở đây phải không? Hùng mỉm cười không trả lời, trong bụng nghĩ thầm. Cái thằng này xạo thật, hồi nhỏ ở đây mình chỉ biết đi theo mấy đứa chăn trâu, hoặc ban đêm lén lén đi câu trộm cá vô của người ta... làm gì mà biết chỗ nào đẹp, chỗ nào xấu. Hương biết trước là Hùng không bao giờ từ chối nên nàng dẫn đường trước dùm Hùng: _ Hương thích nơi nào cảnh đẹp, yên tĩnh chớ không thích chỗ có đông người ồn ào. Nghe Hương nói, Hùng như mở cờ trong bụng, chàng nghĩ thầm: Chỗ vắng vẻ, yên tĩnh nhất ở đây... có lẽ là cái phòng của chàng. Hùng làm tỉnh:

- Từ từ, Hương còn ở chơi cả tuần lễ mà, làm cái gì gấp vậy. Sao hông đến nhà Hùng chơi cho biết, sẵn để Hùng giới thiệu Hương với ba má Hùng luôn. Hùng tuy nói vậy nhưng chàng thừa biết là ông bà Tám đã đi ăn cưới người cháu họ với ba má chàng hợt dưới Vĩnh Long từ hồi sáng sớm, ngày mai mới trở về. Hương vừa hồi hợt vừa sung

sướng, Hùng muốn đưa nàng về giới thiệu ba má chàng, có nghĩa là... Căn nhà to lớn nằm giữa khu vườn rộng đầy những cây ăn trái, không thiếu một thứ nào. Hùng liên tục mời Hương ném thử hết mận hồng đào đến ổi xá lị... nhưng món đặc sản của Mỹ Tho, hai người vui vẻ cười nói thân mật chứ không còn ngại ngùng như trước nữa. Buổi trưa, Hùng mời Hương vào nhà dùng cơm nhưng nàng vẫn còn đang say sưa với những chùn mận chín đỏ, chưa chịu vào. Hùng bước nhẹ đến sau lưng Hương, hai tay Hùng đặt nhẹ lên đôi bờ vai tròn lẳn của nàng, thấy Hương không phản đối, Hùng từ phía sau chồm đầu qua vai Hương, tay nâng cằm xoay đầu nàng lại và cúi xuống hôn lên bờ môi mọng đỏ. Hương bẽn lẽn cả tay chân, đứng không muốn vững, nếu không nhờ Hùng đứng phía sau để nàng tựa vào thì có lẽ Hương đã quỵ xuống, nàng nhắm mắt lại, hai tay cuống cuống bấu vào lưng Hùng, tận hưởng nụ hôn đầu đời của người con gái. Hùng khom người xuống, bế bổng nàng trên hai tay đi vào nhà. Bộ ván gỗ cấm lai, đầy cả gang tay lên nước bóng loáng, đó là gia sản từ đời ông cố chàng để lại. Ông bà tám vẫn thường kể cho Hùng nghe là trong thời kỳ chiến tranh, hai ông bà đã chất đầy những bao cát để làm hầm tránh pháo kích, nó còn chắc chắn hơn cả hầm bê tông cốt sắt, rồi đến khi đất nước yên ổn trở lại, hai ông bà dỡ lớp bao cát ra, bộ ván vẫn bóng ngời đẹp đẽ, không tì vết. Hùng đặt Hương nằm xuống trên bộ ván mát rượi đó, chàng hôn nàng say sưa. Đôi mắt bồ câu của Hương chớp chớp nhẹ rồi từ từ khép lại. Hương trầm nghĩ: Cuộc đời nàng đã nguyện chỉ dâng hiến cho người nàng yêu, bây giờ nàng đã yêu Hùng, đã xuống đến đây tìm chàng. Hương nhớ đến đêm qua, nàng thao thức vì tiếng rên siết của Dung trong cơn khoái lạc, nàng đã mơ ước những gì, thì bây giờ nàng sắp được hưởng đầy đủ, trọn vẹn thì có gì đâu mà luyến tiếc..... Hùng nhẹ nhàng, khéo léo cởi bỏ hết y phục của Hương, làn da trắng như trứng gà bóc làm nổi rõ hai đầu vú đỏ hồng, chiếc mu cao cao vừa tầm bàn tay của Hùng úp vô, nó được che phủ bởi chùm lông đen mượt. Hùng hôn lên khắp thân thể nàng với tất cả...lòng thành kính. Hương vừa sung sướng vừa e thẹn, nàng không dám mở mắt ra, vì đây là lần đầu tiên trong đời Hương, trọn vẹn tấm thân trần truồng phô bày trước mắt một người con trai, làm sao nàng không mắc cỡ cho được. Hùng khôn ngoan, không để nàng có thì giờ suy nghĩ, chàng vừa hôn, vừa đưa đầu lưỡi liếm nhẹ bên trong vành tai Hương làm nàng co rúm người lại, hai tay bấn chặt vào tấm lưng trần của Hùng. Bờ môi Hùng tham lam hôn xuống tới cằm cổ trắng ngần rồi dần xuống giữa hai gò bồng đảo. Hương mê mên trong cảm giác tuyệt vời, đầu lưỡi Hùng như có một luồng điện chuyển qua tấm thân đang bốc lửa của nàng, nó đi tới đâu, người luôn tê đến đó và khi chiếc lưỡi chàng tiến đến đầu vú của Hương, thì người nàng như bị điện giật, toàn thân nàng run lên bầy bầy, Hùng hôn dần xuống thì người nàng đã hoàn toàn mất tự chủ, nàng cử động như một phản xạ tự nhiên, người uốn cong, mông nảy nảy như bị phồng lửa. Hùng nghĩ thầm: Giờ phút... đổi đời đã đến. Hùng cầm cái con cặc cứng ngắc của chàng mà ấn vào giữa lồn trơn ướt đang mở rộng của Hương. Giữa giây phút... thập tử nhất sinh đó, đột nhiên Hương như người tỉnh mộng, lý trí trở về làm nguội lại tấm thân đang rùng rục bốc lửa của nàng. Không! Không thể được... Hùng ơi! Mình không được phép làm như vậy, Hùng

ngõ ngang, bối rối nhìn con cu đang vươn dài, cứng ngắc trong tay không biết để làm gì. Hùng vừa ấm ức vừa ngỡ ngàng như một kẻ trộm bị bắt quả tang. Thật lòng Hùng cũng yêu thương, quý mến, tôn trọng Hương, nhưng quan niệm của chàng là xoi được thì cứ xoi chớ chẳng lẽ để dành mà...cúng tổ tiên hay sao. Thấy Hương sợ hãi, khăng khăng từ chối như vậy, lẽ nào chàng để ngửa nàng ra mà chơi đại thì coi sao được. Thôi thì... đành phải đóng vai quân tử Tàu cho qua ải vậy. _ Hùng xin lỗi Hương... Chàng chỉ nói được bao nhiêu đó rồi lay hoay mặc đồ vào. Hương ngồi khóc thút thít một lát rồi cũng mặc lại quần áo, nàng nói nhỏ nhẹ, từ tốn: _ Hương không tiếc gì với Hùng đâu, nhưng Hương cũng không th< quá dễ dãi như vậy được, mình chỉ mới quen biết nhau, không nên... đi xa như vậy, Hùng nhé. Hương còn phải lo học thêm vài năm nữa cho ra trường rồi Hương mới tính tới việc gia đình, hôn nhân được. Nếu Hùng thật lòng yêu Hương, thì không nên vượt ngoài vòng lễ giáo. Hương quả quyết đứng dậy. _ Thôi Hương về Hùng nhé. Hùng nhìn theo bóng Hương khuất sau hàng rào dâm bụt mà tức anh ách như bị bò đá... Khóa học đã khai giảng trở lại được ba tháng. Ngoài giờ học ở trường Hương và Hùng vẫn có những buổi hò hẹn riêng tư để đi dạo phố, xi nê. Hùng cũng đã đến nhà gặp ba má Hương. Ông bà tỏ ra là người rất đạo đức, không cấm cản nhưng vẫn khéo léo nhắc nhở. _ Cháu còn năm nay nữa là ra trường, bác khuyên cháu nên cố gắng. Ra trường có việc làm vững chắc rồi thì chuyện hôn nhân có gì đâu mà khó ...Cháu có thương con Hương nhà bác thì nói ba mẹ cháu lên đây nói một tiếng dạm ngõ, chừng nào ra trường thì làm đám cưới. Cháu cứ yên tâm, bác đã nói một lời là như đinh đóng cột. Hùng mừng rỡ, cảm ơn rồi rít. Đêm hôm đó, Hùng thức đến hai giờ sáng ngồi o bế lá thư, trình bày chuyện của chàng và Hương, những lời vàng ngọc của ba má Hương và xin ông bà Tám chọn ngày tốt, mang cau trầu lên nói chuyện với ba mẹ Hương. Sáng sớm hôm sau, chàng mang thư ra bưu điện gửi trước khi đến trường, rồi đêm ngày thấp thỏm đợi chờ tin vui. Hùng từ trường vừa về đến nhà, thì người phát thư cũng vừa tới. Chàng nhận lá thư dày cộm của ông bà Tám gửi lên với niềm vui òa vỡ trong lòng. Không kịp thay quần áo, chàng vội vàng xé lá thư ra đọc ngấu nghiến...

Mỹ tho, ngày... tháng.... năm 19... Hùng con! Lẽ ra ba đã hồi âm ngay sau khi nhận được thư con, nhưng vì có nhiều việc quan trọng cần phải giải quyết nên mãi đến hôm nay, sau khi đã hội ý cùng ông bà nội, chú bác, cô di, cậu mợ họ hàng. Ba và mẹ đã quyết định nên gửi lá thư này cho con rõ. Như con đã biết, gia đình ta tuy không phải là giòng dõi cao sang quyền quý, nhưng cái nền tảng của ông cha để lại bao đời nay, ba luôn luôn giữ gìn sao cho được tiếng thơm với họ hàng. Dù nghèo cho sạch, rách cho thơm, trước sau như một, truyền thống của giòng họ nhà ta là luân thường đạo lý trên hết, phải không con? Sở dĩ ba phải nói dài dòng như vậy là để con thấu hiểu tấm lòng của ba má... Hùng con, trước hết ba muốn nhắc lại câu chuyện ngày trước của đời ba cho con rõ. Từ cái thời còn mài đũa quần ở trường tiểu học, ba và bác Tư (ba con Ba nhỏ) là một đôi bạn thân thiết, lúc nào cũng như bóng với hình. Từ việc học ở trường cho đến những ngày chăn trâu, đuổi vịt, lúc nào ba và bác Tư con cũng bên nhau, chia

sẽ nhau từng nắm cơm, hạt muối. Đến cái ngày chiến tranh xảy ra, ba và bác Tư cùng tình nguyện vào chung một đơn vị, cùng sống chết, an ủi nhau như hai anh em ruột thịt. Ba nhớ cái ngày đơn vị của ba bị phục kích, ba bị thương ngay trong loạt đạn đầu của địch, hàng ngũ bị rạn rã, mạnh ai nấy lo tìm đường thoát hiểm. Bác Tư con vẫn can đảm công ba chạy dưới làn đạn như mưa... ơn cứu tử của bác Tư, ba không bao giờ quên được. Ngày nay gia đình ta nhờ ơn đức tổ tiên mà khấm khá, ba vẫn nhớ, tìm mọi cách để đền ơn bác Tư mà chưa có dịp, thì ... xảy ra chuyện của con. Hùng con, Con có biết là sau khi con trở về Sài Gòn nhập học được một thời gian thì bác Tư con phát hiện, đưa con gái duy nhất của bác, tức là con Ba nhỏ, đã mang thai được bốn tháng. Bác Tư con tra gạn mãi nó mới thú thật, tác giả chính là con. Hùng con! Sự thật đã như thế rồi, dầu muốn dầu không ba cũng phải có trách nhiệm. Ba đã hạp. Ba đã hạp toàn bộ gia tộc nhà ta chồng vợ. Thời gian không còn bao lâu nữa vì bụng con ba càng ngày càng lớn, ba không thể muối mặt mà để cho bác Tư con xấu hổ với mọi người vì có một đứa con gái chưa hoang. Ba và mẹ con đã đồng ý là ngày 31 tháng này, sẽ làm lễ thành hôn cho hai đứa. Ba mẹ đã in thiệp và gửi đi khắp họ hàng thân thuộc. Còn đây là số thiệp dành cho con để mời bạn bè trên đó về tham dự... Hùng nghe như sét đánh ngang tai, chàng thần thờ nhìn tấm thiệp hồng với những hàng chữ như đang nhảy múa trước mắt. Trân trọng báo tin, lễ thành hôn của con chúng tôi:

- Luật sư: Trần Thanh Hùng. Thứ nam của ông bà... Sẽ làm lễ thành hôn cùng cô:
- Lê Thị Đẹt, tự Ba nhỏ Trưởng nữ của ông bà..... Hôn lễ sẽ cử hành tại Đình làng

Hết

Khoa Nguyen